\\VOORJAAR 2018

VRIENDEN BRIEF

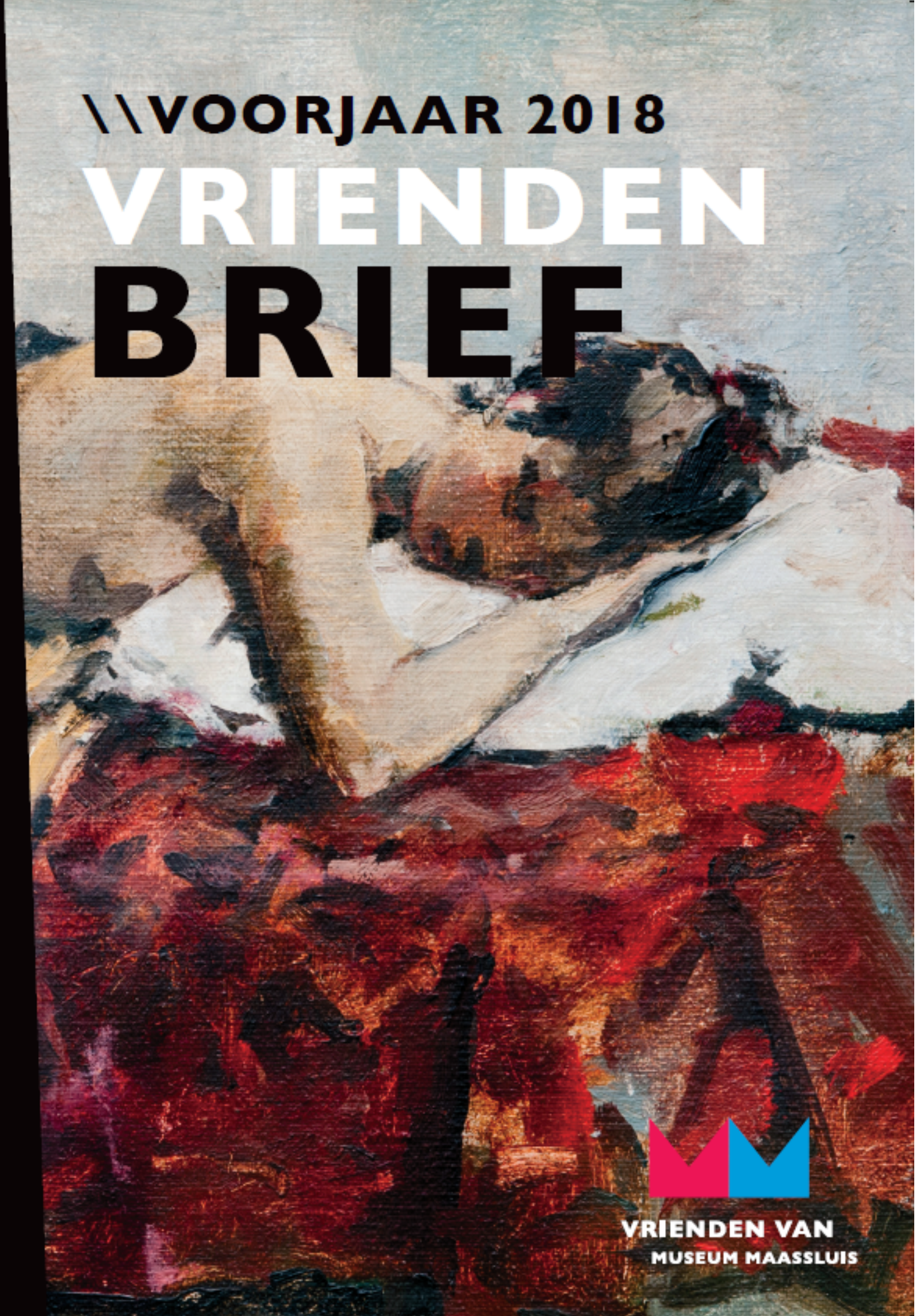

VRIENDEN VAN
MUSEUM MAASSLUIS

Vriendenbrief

Vereniging ‘Vrienden van het Museum Maassluis’

Voorjaar2018

Blz. 1 Speciale Vrienden

Blz. 2 Agenda Algemene Ledenvergadering

Blz. 3 Excursie Jongkind & vrienden

Blz. 4 Vrijwilligers aan het kerstdiner

Blz. 5 Caroline Schillemans

Blz. 6 'Tijd om lekker te hakken'

Blz. 7 Leukste wandeling van het jaar

Blz. 8 Vriendendag 2018

Blz. 9 Vomgever Jack Moerman

Blz.10 "Kunst maken is innerlijke impuls"

Blz.11 Hoe was het in Museum Voorlinden?

Blz.12 Nel Wilkes

Blz.13 Geluksvogel

Blz.14 Bert 'met de gouden handen'

Blz.15 Verborgen schat: Het Blazoen

Blz.16 Taxatiedag

Blz.17 Informatie/Colofon

GEREGISTREERD MUSEUM

Speciale Vrienden

Deze Vriendenbrief is voor een groot gedeelte gewijd aan een aantal speciale 'Vrienden'.

Allereerst aan Friedie Kloen, u allen wel bekend als educator en samen met Pieter van Houten de drijvende kracht achter vele tentoonstellingen en activiteiten. Helaas hebben wij in december afscheid van haar moeten nemen. Het bestuur en de Vrienden wensen haar veel succes met haar baan binnen het onderwijs.

Friedie gaat weg en zie nu maar eens een opvolger te vinden die zich met net zoveel enthousiasme wil en kan wijden aan het museum als Friedie. Gelukkig heeft Caroline Schillemans per 1 januari van dit jaar de taak als educator van Friedie overgenomen. In deze Vriendenbrief leest u de verhalen van Friedie en Caroline, de 'educatoren' van Museum Maassluis.

Wat een conservator, educator en Stichtingsbestuur bedenken moet uiteindelijk wel uitgevoerd worden. Dan komen onze museumvrijwilligers om de hoek kijken: zij zorgen ervoor dat alles op rolletjes loopt: variërend van de ontvangst van bezoekers en ook de genodigden bij de diverse activiteiten die in het museum georganiseerd worden, van het inrichten van de tentoonstellingen, het archiveren, het onderhoud van het gebouw tot het bijhouden van de tuin.

In dit nummer leest u meer over een paar van die onmisbare vrijwilligers. We zetten nu een aantal van hen in het zonnetje, in volgende edities van de Vriendenbrief komen weer anderen aan de beurt. Ze hebben allemaal een verhaal te vertellen dat de moeite waard is.

Ook leest u meer over onze jaarlijkse Vriendendag, die dit jaar op 18 februari werd gehouden. Deze Vriendendag zien wij als bestuur bij uitstek als een gelegenheid om de cultuur en de historie binnen ons museum aan de ene kant en de vrienden aan de andere kant met elkaar in contact te brengen. Maar ook de onderlinge vriendschap willen wij op deze manier bevorderen. Vriendschap is iets dat soms spontaan ontstaat, maar is meestal iets dat moet groeien door interactief bezig te zijn.

Ik wens ik u veel leesplezier en hoop velen van u op de Algemene Ledenvergadering op 18 april te mogen ontmoeten.

Victor Knippenberg, voorzitter

Victor Knippenberg spreekt met Henk van der Sluis, een van de vele (balie)vrijwilligers

Agenda Algemene Ledenvergadering

woensdag 18 april 2018 20:00 uur

1. Opening en vaststellen van de agenda
2. Mededelingen van het bestuur
3. Notulen van de jaarvergadering van 12 april 2017
4. Ingekomen en uitgaande stukken
5. Jaarverslag over het verenigingsjaar 2017
6. Financieel verslag over het jaar 2017
7. Verslag kascontrolecommissie
   De kascontrolecommissie bestaande uit Kees den Hond, Rien van der Knaap en Pieter Stamperius brengt verslag uit.
8. Benoeming leden kascontrolecommissie
   Elk jaar dient de algemene vergadering een kascontrolecommissie, bestaande uit tenminste 3 leden, niet zijnde bestuursleden, te benoemen. Rien van der Knaap treedt af**,** Ella Steehouwer treedt nu toe. Er moet een **r**eservelid worden benoemd. Vaststellen minimumcontributie Het bestuur stelt voor om de minimumcontributie voor particulieren per 01-01-2019 te verhogen van €10,00 per jaar naar €12,50 per jaar (i.v.m. het dalend aantal leden, de inflatiecorrectie en onze wens het museum op een passende wijze te blijven ondersteunen) De contributie van €35,00 per jaar voor bedrijven en instellingen wordt gehandhaafd.
9. Begroting 2018
10. Bestuurswisseling: Nel Wilkes treedt af als algemeen bestuurslid. Jaap Boon is bereid een taak als bestuurslid op zich te nemen. Tegenkandidaten kunnen tot 48 uur vóór de Algemene Ledenvergadering worden aangemeld bij de secretaris Marianne Soors, (tel: 06-54797022 of e-mail: secretarisvrienden@museummaassluis.nl).
11. Rondvraag
12. Sluiting.

Vanaf 4 april liggen de vergaderstukken ter inzage in het museum. U kunt ze daar ook ophalen. Op aanvraag krijgt u ze per e-mail toegestuurd. Gebruik daarvoor het adres: secretarisvrienden@museummaassluis.nl

U ontvangt dan: notulen jaarvergadering van 12 april 2017, jaarverslag van het verenigingsjaar 2017, het financiële verslag over 2017 en de begroting voor 2018.

Historie van Maassluis

Na de pauze presenteert Ineke Vink, Hoofdredacteur van de Historische Schetsen van en over Maassluis, een aantal vensters uit de Canon van Maassluis.

Excursie 25 april: Jongkind & vrienden

Het Dordrechts Museum presenteert het werk van Jongkind samen met werk van bevriende kunstenaars, waaronder belangrijke impressionisten zoals Monet, Boudin en Daubigny. Thema's in de tentoonstelling zijn Jongkinds beginjaren in Den Haag, de jaren aan de Normandische kust en de periode in Parijs. Ook zijn schilderijen te zien van Jongkinds geliefde Dordrecht en omgeving. Een kleine selectie aquarellen en etsen toont de virtuositeit van zijn vlugge, rake penseelstreek. Veel van de getoonde werken zijn nu in Dordrecht voor het eerst in Nederland te zien.

Jongkind schilderde naast stadsgezichten vooral kust- en rivierlandschappen. Zijn rake observaties van de natuur en zijn directe, losse manier van schilderen waren een *eyeopener* voor de Franse kunstenaars. Vanuit de Hollandse, realistische traditie gaf Jongkind mede aanzet tot het impressionisme in Frankrijk. Monet zei dat Jongkind hem had leren kijken: 'Hij zorgde voor de opvoeding van mijn oog'. Manet noemde hem 'de vader van het moderne landschap'. Jongkinds werk was zeer geliefd bij het Franse publiek.

Jongkind en Maassluis

De excursiewerkgroep is natuurlijk alvast gaan kijken in Dordrecht en chauvinistisch als wij zijn, gingen we ook kijken of de 'beroemde' ets van Jongkind – Maassluis met de Wippersmolen – er hing.
Natuurlijk was de ets aanwezig (zie foto). Alleen voor die ets hadden we niet naar Dordrecht hoeven gaan. In de Dijkzaal van ons eigen museum hangt ook een exemplaar van de ets. Maar toch! Maassluis heeft iets met Jongkind. De schilder heeft zijn jeugd in Maassluis doorgebracht en kwam daarna tijdens zijn studie in Den Haag nog regelmatig zijn moeder in Maassluis bezoeken. In de biografie over Jongkind lezen we dat hij de tocht van Den Haag naar Maassluis wandelend aflegde en onderweg veel schetsen van de omgeving maakte.

Ets van Jongkind in Museum Maassluis

Programma

Het programma voor 25 april ziet er als volgt uit:

We vertrekken met de bus vanaf Koningshoek om 9 uur.

In Het Museum Dordrecht wandelen we naar het restaurant van het museum 'Art en Dining' voor koffie met taart. Om 11 uur gaat het museum open en om kwart over 11 begint onze rondleiding van een uur. Hierna kunt u de documentaire over Jongkind en de andere tentoonstellingen in het museum bekijken. De lunch is zoals gebruikelijk op eigen gelegenheid. In de directe omgeving van het museum zijn veel horecagelegenheden.

Voor het middagprogramma heeft u de keuze om mee te gaan naar:
* het Hof van Nederland,
*het museum Huis van Gijn,
* de stadswandeling Jongkind & vrienden.

Hof van Nederland

Vlakbij het Dordrechts Museum vindt u het Hof van Nederland. Hier vond in 1572 de Eerste Vrije Statenvergadering plaats waarmee de fundering voor een vrije staat werd gelegd. Na een

grondige restauratie is Het Hof van Nederland op 27 april 2015 heropend door koning Willem-Alexander. Het is een moderne interactieve en multimediale expositie die u belangrijke mijlpalen in de Nederlandse geschiedenis laat herbeleven.

Huis van Gijn

In het fraaie Huis van Gijn staat de tijd al ruim een eeuw stil. In dit voormalige woonhuis van bankier, jurist en verzamelaar Simon van Gijn is een groot deel van het huis nog intact en ingericht als toen. Als u dit huis wilt bezoeken moet u wel rekening houden met een loopafstand van 15 minuten vanaf het Dordrechts Museum.

Stadswandeling Jongkind & vrienden

Speciaal voor deze tentoonstelling is een wandelroute samengesteld. Bezoek de mooiste plekjes van Dordrecht aan de hand van de schilderijen van Jongkind en zijn vrienden. De wandeling duurt ongeveer 1 uur.

Voor we weer terug rijden naar Maassluis verzamelen we in een restaurant in het centrum van Dordrecht voor koffie, thee of iets anders. We verwachten rond 17 uur weer in Maassluis te zijn.

De prijs voor de excursie is € 27 met Museumkaart of € 32 zonder Museumkaart. Deelnemers die (nog) geen lid zijn van de Vrienden van het Museum Maassluis betalen op de prijs een toeslag van € 3. Hiervoor krijgt u: busvervoer v.v., koffie met taart, combiticket voor entree in Museum Dordrecht / Hof van Nederland / Huis Simon van Gijn, rondleiding van een uur bij de Jongkind tentoonstelling en een consumptie aan het eind van de middag.

Inschrijven vanaf 9 april

De inschrijving start op maandag 9 april om 9.00 uur bij Nel Wilkes, tel. 010-5917310 of per mail nelwilkes@kabelfoon.nl

Na bevestiging kunt u het deelnamebedrag overmaken op rekeningnummer NL54INGB0004060147 t.n.v. Vrienden Museum Maassluis excursies

Vrijwilligers aan het kerstdiner

Elk jaar vragen we als VVMM aan het bestuur van Museum Maassluis: “waar kunnen we jullie deze keer financieel mee helpen?" Als Vrienden helpen wij vooral om zaken te bekostigen waar het museum zelf niet genoeg geld voor heeft. De wensenlijst is vaak heel divers. Er staan praktische zaken op zoals speciale opbergdozen of archiefkasten, maar natuurlijk ook kunstwerken die een goede aanvulling op de collectie zijn.

Eerlijk gezegd het eerste wat we aankruisen op die lijst is het '*financieren van het kerstdiner met vrijwilligers'.* Want zonder opbergdozen is eventueel te werken, maar wat zou het museum zijn zonder de grote groep vrijwilligers? Zo is de laatste jaren de traditie ontstaan om in december gezamenlijk met de vrijwilligers en de bestuursleden van de Vrienden en van de Stichting Museum Maassluis een maaltijd te gebruiken.

Museumvrijwilligers aan het kerstdiner

Dit jaar stonden de tafels feestelijk gedekt in de Tuinzaal tussen de kunstwerken van Corstiaan Willem Smith. De heerlijke gerechten van Haven Indah liet iedereen zich uiteraard goed smaken. Bij deze vrolijke bijeenkomst was er toch ook even een emotioneel moment. Het vertrek van Friedie Kloen uit het museum kwam steeds dichterbij en de vrijwilligers en vrienden hadden deze bijeenkomst gekozen om alvast hun cadeau te overhandigen. Friedie kreeg een prachtig kunstwerk van glas waar zij zichtbaar heel blij mee was.

Nel Wilkes

Het zal de trouwe museumvrienden niet ontgaan zijn: Friedie Kloen vertrekt en Caroline Schillemans volgt haar op. In deze Vriendenbrief gesprekken met deze komende en gaande vrouwen.

Educator Caroline Schillemans:

"Er gebeurt veel in Maassluis".

"Klein maar fijn" , zo typeert Caroline Museum Maassluis, waar ze in januari begon als 'educator'.

Al in haar eerste weken heeft ze gemerkt dat de Maassluise vrijwilligers dag en nacht klaarstaan voor hun museum. Dat noemt ze een 'grote meerwaarde'.

Caroline heeft een passende achtergrond voor deze nieuwe baan: ze volgde de HBO-opleiding Museologie/Cultureel Erfgoed in Amsterdam. Praktijkervaring heeft ze opgedaan bij Beelden aan Zee in Den Haag (stage), musea op Schouwen-Duiveland en het Verzetsmuseum Zuid-Holland in Gouda. Ze omschrijft zichzelf als 'betrokken, enthousiast, leergierig en stressbestendig'.

Caroline Schillemans

Niet zonder elkaar

Het is Caroline opgevallen dat er in Maassluis veel actieve kunstenaars zijn. "Er gebeurt in Maassluis zoveel, op zoveel verschillende vlakken. De jaarlijkse Kunst- en Atelierroute is zo'n mooi voorbeeld. Iedereen draagt op zijn eigen manier een steentje bij. We kunnen niet zonder elkaar", concludeert ze waarderend.

Het inrichten van tentoonstellingen is een klein onderdeel van haar functie. Het accent ligt op educatie. Ze heeft daar eigen ideeën over. "Het lijkt me leuk om voor kinderen bijvoorbeeld een speurtocht te organiseren, zodat ze zich kunnen verwonderen over wat ze hier zien. Ik denk aan opdrachtjes, dingen zelf laten doen, kortom: een interactief programma lijkt me goed".

Gelukkig hoeft Caroline, die een aanstelling voor 16 uur per week heeft, niet alles van de grond af op te bouwen. "Friedie heeft al een prachtige basis gelegd: de scholen komen al hier, dat is fantastisch. Daar kan ik op voortbouwen met andere activiteiten".

Impressionisme

Zelf is ze als kind al gegrepen door het impressionisme: " Vooral werken van Monet zijn bij mij blijven hangen, daar ben ik van jongsaf gek op. Wist je dat hij door een oogziekte andere kleuren zag dan anderen? Nee, zelf schilderen doe ik niet, mijn opa deed dat wel. Ik ben altijd wel gek op musea geweest, die bezoek ik overal. Zelf heb ik fotografie als kunst-hobby ".

Caroline, die in Gouda woont, verdeelt haar werkuren over verschillende dagen in Maassluis. Ze wil graag zoveel mogelijk Maassluizers leren kennen: "Spreek me aan, als ik er ben, met ideeën, wensen of opmerkingen. Als ik er niet ben, mail me dan gerust: c.schillemans.mm@gmail.com ".

Lelia van der Tak

Friedie Kloen:

'Nu meer tijd om hartstikke lekker te hakken '

"Ik heb ontzettend fijn gewerkt hier," zegt Friedie Kloen (61) als ze om zich heen kijkt op de zolderverdieping van het Museum Maassluis. Ze voelt zich hier volkomen op haar gemak. Als haar net vóór ons gesprek wordt gevraagd even in te springen, knikt ze direct ' ja'. Even later erkent ze grif: "Eigenlijk moet ik dat niet meer doen, maar zo zit ik in elkaar. Ik vind het gewoon leuk".

In de afgelopen 17 jaren heeft Friedie heel veel meer uren in en voor het museum gewerkt dan de 12 uur per week, die officieel in haar aanstelling stonden. Uit volle overtuiging en met veel enthousiasme. Ze komt uit een gezin waar 'gedrevenheid' en 'iets met je handen doen' normaal waren. De Academie voor Beeldende Vorming in Amersfoort was voor haar een logische keuze: "Mijn moeder had gouden handen, ze maakte o.a. quilts. Ik vond wol en textiel als kind al prachtig om iets mee te maken. En op de academie ontdekte ik hout om ruimtelijke vormen mee te maken. Ik deed de lerarenopleiding handvaardigheid want iets overdragen heb ik ook altijd heel leuk gevonden".

meer tijd besteden aan haar eigen werk, het vervaardigen van houten sculpturen. "Ik ben hartstikke lekker aan het hakken. Nu ik daar meer tijd voor heb, ontstaat er meer. Ik kan de vormen uit het hout laten komen, heerlijk.", zegt Friedie vergenoegd.

Op allerlei plekken in Maassluis is -nog- het nodige werk van Friedie te zien. Haar 'Boeiende Route' langs de haven is een sprekend voorbeeld. "Het hout vergaat, dat wist ik van tevoren. En er is niet heel veel geïnvesteerd in onderhoud. Ach, zo gaat dat. Een van die beelden wordt nu wel aangepakt: de 'Vloedpaal' waar de waterhoogte in Maassluis van 1953 op staat. We gaan kijken of die behouden kan blijven met speciale maatregelen".

De combinatie van lesgeven en zelf kunst maken, vindt Friedie heel prettig. Het inspireert haar ook om kinderen te laten ervaren wat een museum is en doet. Zo ontwikkelde ze tientallen projecten in het kader van het 'Cultuurmenu' van de gemeente Maassluis. Ook het voortgezet onderwijs is bijna elk jaar met verschillende leerjaren op bezoek geweest. In die museumprojecten krijgen leerlingen uitgelegd en gedemonstreerd wat een museum doet: verzamelen, bewaren en exposeren.

Friedie aan het hakken

Houten sculpturen

Haar vaste werk als 'educator' in het museum loopt ten einde. Nu geeft ze, ook alweer 17 jaar, les in 'beeldende vorming' op Rotterdamse basisscholen. Sinds dit schooljaar is dit uitgebreid van 2 naar 3 dagen per week. Daarnaast wil ze

"Er ontstaat altijd iets"

"Ik heb gemerkt dat de meeste leerlingen het prachtig vinden om in het depot van ons museum te mogen kijken. Ze gaan in het museum op onderzoek. Zo kun je hen iets

bijbrengen, bijvoorbeeld wat ze mooi of lelijk vinden. Zelf iets maken doen de leerlingen ook altijd. De beeldende activiteit sluit altijd aan bij een tentoonstelling die er te zien is. Zo kan het materiaal waarmee gewerkt wordt telkens verschillen. Ik krijg ze (meestal) allemaal wel aan de gang . Er ontstaat altijd wel iets".

Ze voegt eraan toe: "In mijn lessen zit ook een belangrijk sociaal element. Als docent moet je er veel energie instoppen: je moet bij de belevingswereld van de leerlingen aansluiten.

Lelia van der Tak

Erespeld

Bij haar officiële afscheid in januari heeft Friedie uit handen van loco-burgemeester Arnold Keijzer de Erespeld der Gemeente Maassluis ontvangen. Met haar jarenlange inzet voor het Museum Maassluis (vroeger Gemeentemuseum) heeft ze een belangrijke culturele en educatieve bijdrage aan de stad geleverd. Door Friedie's enthousiaste aandeel in de uitvoering van het Cultuurmenu hebben alle Maassluise basisschoolleerlingen een keer het museum bezocht en haar kunstlessen gevolgd.

Kunstroute 2018

Leukste wandeling van het jaar

De leukste wandeling van het jaar komt er weer aan: de Maassluise Kunstroute. Op zaterdag 14 en zondag 15 april is er in het aantrekkelijke centrum van Maassluis weer heel veel te zien en te beleven. Daarbij staat het werk van Maassluise kunstenaars centraal, maar zoals elk jaar zijn er ook diverse 'gastkunstenaars'. Opvallende gast is Paco Dalmau. Met zijn project 'White Wall' won hij vorig jaar de Waterweg Cultuurprijs. Het project bestaat uit het beschilderen van een installatie, gemaakt van hout en canvasdoeken, van 600 meter lang. Dat gebeurt in mei en juni in Schiedam, maar tijdens de Kunstroute wordt er op de Markt al een begin mee gemaakt.

De Kunstroute biedt de leden van de Stichting Maassluise Kunstenaars (die de route elk jaar samen met anderen organiseert) een mooie kans om de resultaten van hun werk te laten zien. Door dat in een weekeinde met elkaar te doen krijgen de bezoekers een mooi beeld van de veelzijdigheid van het werk van de kunstenaars. Voor inwoners van onze stad is de Maassluise Kunstroute ook een prachtige gelegenheid om familie, vrienden en bekenden uit andere plaatsen uit te nodigen voor een bezoek aan Maassluis

De route voert langs bekende locaties, zoals molen 'De Hoop', Theater Luxor, Museum Maassluis, museumschip Hudson, de ateliers in De Wasserij en het Arie de Groothuis, Gallery RitsArt en diverse winkels en horecagelegenheden. Een nieuwe locatie langs de Kunstroute is het Witte Kerkje in de Constantijn Huygensstraat. Dat is op 14 en 15 april het domein van de Kunst- en Cultuuracademie. Ook de Kunstuitleen Maassluis doet dit jaar mee, in het leegstaande winkelpand op de hoek van de Markt en de Noordvliet.

Elk jaar ontwerpt een van de leden van de Stichting Maassluise Kunstenaars de poster en de routebeschrijving voor de Kunstroute. Voor het ontwerp van 2018 tekenen Judith en Frans Vonk.

Speurtocht

Maar er is meer te doen dan kijken naar kunst en kunstenaars. Er is muziek door leerlingen van muziek@maassluis, een speurtocht, schminken voor kinderen, er zijn optredens van stadsdichter

Jaap van Oostrum en bierproeverijen. Zoals gebruikelijk zal een aantal schilders ook 'plein air' aan het werk zijn. En natuurlijk is er ook weer de jaarlijkse kunstverloting waarbij kunstwerken in etalages in het Stadshart te zien zijn. Marcel van Raaij, voorzitter van de Culturele Raad Maassluis, geeft op zaterdag 14 april 's morgens om 10 uur in Museum Maassluis het startsein voor de Kunstroute. Meer informatie op www.kunstroutemaassluis.nl.

David van der Houwen, (Voorzitter Stichting Maassluise Kunstenaars)

Vriendendag 2018

Portrettekenen met Dick Tulp, of aquarelleren met Gonny van den Nouwelant of luisteren naar Ineke Vink die vertelt over de historische voorwerpen in de Dijkzaal van Museum Maassluis. Die keuze hadden ruim zestig Vrienden op 18 februar en ze maakten er volop gebruik van.

Het was goed om te zien dat zoveel mensen zich stortten op het aquarelleren en welke prestaties, mede door toedoen van Gonny, werden geleverd. Bij de workshop van Dick was het al niet anders. Verschillende vrienden hanteerden op den duur het potlood alsof ze nooit anders hadden gedaan.

aquarellerende vrienden

In de Dijkzaal verhaalde Ineke Vink (hoofdredacteur Historische Schetsen) voor een aandachtig luisterend publiek over o.a. stadsplattegrond en het scheepsorgeltje.

Ineke Vink geeft uitleg

Voordien was er een interessante presentatie door Johanneke Verhave en Josien van der Werf. Zij hebben een schilderij uit de museumcollectie gerestaureerd. Zij lieten nu zien hoe het proces was verlopen. Minutieus, net als het proces zelf, toonden ze hoe het schilderij hadden schoongemaakt, vorige retouches verwijderd en gaatjes opgevuld.

De Vriendendag werd afgesloten met de overhandiging van een schilderij van Frans Bianchi. Deze Brielse schilder heeft in 2016, tijdens de Kunstroute, een deel van de museumtuin op doek gezet. Omdat hij bij Museum Maassluis altijd een 'warm gevoel' krijgt, had hij besloten het doek aan het museum te schenken. De nieuwe aanwinst 'Tuin van Museum Maassluis' is de derde Bianchi in bezit van het museum. Namens het museumbestuur heeft Hans Eijsackers het schilderwerk in ontvangst genomen.

Jan Buysse

De museumtuin door Frans Bianchi

Meer foto's van de Vriendendag vindt u op de website: www.museummaassluis.nl

'vormgever' Jack Moerman:

"Kunst maken is een innerlijke impuls"

'Kunst moet voor een deel onbegrepen blijven, anders kan ze niet tot de verbeelding spreken.Ik maak kunst voor mezelf. Het is een mystieke ontdekkingstocht. In opdracht kan ik niet werken. Het is leuk als anderen mijn werk ook mooi vinden, dat wel. Maar ik sta niet te popelen om te verkopen.' Aan het woord is Jack Moerman (1960, Maassluis), onderzoeker en vormgever volgens zijn kaartje. Kunstenaar noemt hij zichzelf niet zomaar. "Dat vind ik een beladen woord, ik verdien m'n brood niet met dit werk. Kunst maken is een innerlijke impuls, een roeping. Als iemand dan toch die zeefdrukken moet maken: laat mij het dan maar doen."

Jack Moerman poserend bij technische dwarsdoorsnede van een plantaardig natuurwezen.

Eigen beeldtaal

Heel erg blij is Jack dat hij van 3 februari tot half april mocht exposeren in Museum Maassluis. De voorbereiding heeft hem de nodige tijd en energie gekost, maar het was de moeite waard. Hij heeft er veel voor teruggekregen:"Je moet vreselijk goed nadenken hoe je je wilt neerzetten en wat je over je werk kwijt wil. Sinds de inrichting van de expo achter de rug is, is er weer energie vrijgekomen om nieuwe dingen te maken. Waar die inspiratie vandaan komt, ik weet het niet maar er liggen al weer minstens drie ontwerpen klaar die zo uitgevoerd kunnen worden. Ik ben nog altijd bezig met de ontwikkeling van een eigen beeldtaal. Toen ik destijds de figuren van het vierluik aan het uitwerken was, had ik een monumentaal formaat van 1,5 bij 1,5 meter in gedachten. Ik had net de expo van Mark Rothko gezien in het Gemeentemuseum Den Haag. Het monumentale karakter van zijn werk sprak me enorm aan. Maar door beperkte technische en financiële middelen moest ik helaas kiezen voor een kleiner formaat.

Groter formaat

Dat wil niet uitsluiten dat ik diezelfde ontwerpen in de toekomst op een groter formaat opnieuw uit ga voeren. Met mijn huidige zeefraam kan ik hooguit een afbeelding van 50 x 70 cm afdrukken. Maar dat is al groter dan wat nu in het museum hangt".

Zeefdrukken noemt Jack helemaal 'zijn stiel', een techniek waar hij al sinds 1989 mee in de weer is. Hij tekent van jongsaf aan. Vroeger heeft hij ook geschilderd, in een Dali-achtige stijl. Daarover zegt hij: "Ik was toen wel eens een jaar ergens mee bezig. Op den duur haatte ik het om met het penseel op de millimeter te werken. Ik vind het prettiger als een werk binnen afzienbare tijd af is. Het is ook een uitdaging om te kijken hoever je kan gaan met minimalistisch werk. Dat moet je wel durven."

Mystieke puzzel

Jack heeft zich autonoom ontwikkeld op het gebied van de beeldende kunst. Voor de techniek volgde hij cursussen aan de Vrije Academie in Vlaardingen en de SKVR in Rotterdam. Hij tekende op school al stripverhalen voor de schoolkrant. Daarna is hij op zoek gegaan naar een eigen stijl.

Paul Klee noemt hij als een kunstenaar door wie hij is beïnvloed: "Ik heb vroeger wel tekeningen gemaakt in zijn handschrift. En als eenmalig eerbetoon een zeefdruk in zijn stijl uitgevoerd.

Nu heb ik mijn eigen vormentaal en bevat mijn werk ook een occulte component. Omdat ik vrij minimalistisch te werk ga, is naast de compositie ook de kleurstelling heel belangrijk. Daar valt of staat een werk mee", benadrukt hij. Hij is lang aan het puzzelen voor hij de juiste kleuren voor iets heeft gekozen. "Op de computer kan ik allerlei kleurencombinaties proberen. Het is eigenlijk net een mystieke puzzel", aldus Moerman.

Zijn jongste expositie in het De Vrieskabinet draagt de titel '*3 + 4: een mythologische verkenning*'. De zeven panelen die het Mythologisch Drieluik en Vierluik vormen, beschouwt Moerman als een stapsgewijs traject om langs intuïtieve weg een beeldtaal te ontwikkelen waarmee de verborgen binnenkant van het leven herleid kan worden tot eenvoudige pictografische elementen. "Eenmaal uitgerust met deze componenten beschikt de kunstenaar over het ruwe palet om zijn eigen mythologisch systeem op te zetten. De zeven gestalten van het drieluik en vierluik zijn de eerste resultaten van dit voortgaande experiment. Enkelvoudige vormen die balanceren tussen mystieke diagrammen en figuratieve constellaties," zo valt in de expositie flyer te lezen.

Beledigd

Bij de zeefdrukken in zijn expositie legt hij uit: "Kijk, daar loopt een verticale lijn. Dat is een belangrijk terugkerend element in mijn werk. Bijna alle ontwerpen van het drieluik en het vierluik zijn gecomponeerd rondom een centrale as of zuil. Die fungeert als een soort transportbuis via welke de geest zich uitstort in de materie. Een centrale component die in het mystieke bouwplan van elk schepsel terug gevonden kan worden. De kolom symboliseert ook vruchtbaarheid en potentie. Het voornaamste kenmerk van levensvormen is toch wel dat zij zich voortplanten. Wat dat allemaal voor nut heeft is natuurlijk weer een heel ander verhaal. Let wel, ik ben vormgever, geen filosoof. Ik begrijp dat mijn werk een selecte groep mensen aanspreekt. Ik zou beledigd zijn als iedereen het mooi vindt. Dan heb ik mijn werk niet goed gedaan".

Lelia van der Tak

zeefdruk: het uitbotten van een natuurwezen

Jack Moerman

Moerman had zijn eerste expositie in Galerie Waterleau in Rotterdam. Er volgden er meer: Galerie Art Leathering in Maassluis, Galerie Pervelle in Vlaardingen, Boekencentrum Donner in Rotterdam en recentelijk in het Douanehuisje in Maassluis. In de jaren tachtig en negentig raakte hij betrokken bij het ontwerpen en bouwen van twee duikboten. Met name de twintig meter lange Spurdog zullen sommige Maassluizers zich nog wel herinneren. Ook zijn bijdrage aan het filmproject 'Satan of Silverlake' van en met muziek van legendarische cultheld en muziekproducer Kim Fowley (overleden in 2015) mag niet onvermeld blijven. In het Douanehuisje exposeerde hij eerder samen met o.a. Friedie Kloen en Bikkel Artist. Moerman is ook vrijwilliger in het Museum Maassluis. Hij helpt met het inrichten van exposities en doet regelmatig dienst aan de balie.

Hoe was het in Museum Voorlinden?

De najaarsexcursie in oktober vorig jaar had als reisdoel Wassenaar. Museum Voorlinden is een museum voor moderne en hedendaagse kunst. Donderdag 5 oktober 2017 bleek een stormachtige dag en het prachtige park rond het museum lag vol afgebroken takken, kastanjes, beukennootjes en eikeltjes. Snel naar binnen dus en misschien later een wandeling door het park plannen. Alleen al het stralend witte gebouw van architect Maurizio Cattelan is al een bezoek waard.

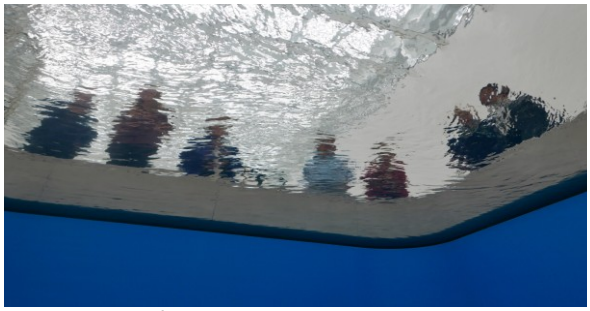

Leandro Erlich's Swimming Pool, speciaal voor Voorlinden ontworpen, kun je van boven en onderen bekijken.

Prettig was dat tijdens de rondleiding ook bijzonderheden van het ontwerp zoals de natuurlijke lichtval aan de orde kwam. Het gaat te ver om uitvoerig verslag te doen van hetgeen we in het museum gezien hebben. De foto's (zie website van het museum) zeggen genoeg! Met het hoofd vol van indrukken besloten we de dag met koffie en heerlijke taart in het bijgelegen landhuisrestaurant. Mooie dag!

Nel Wilkes

Bedankt

"Zo ongeveer een jaar geleden werden de plannen geboren voor de tentoonstelling van een café in het Museum Maassluis. Naarmate de tijd verstreek, namen de losse ideeën steeds vastere vorm aan. Dit heeft uiteindelijk geleid tot de tentoonstelling die in november is geopend. Hierbij wil ik iedereen bedanken die de tentoonstelling van het "Sluise Schippertje" tot een groot succes heeft gemaakt. Het is een tentoonstelling geworden die mijn stoutste verwachtingen heeft overtroffen".

Piet Damsteeg

Te zien in Museum Maassluis:

In de **Tuinzaal** komt na de boeiende en goedbezochte tentoonstelling van Henk Valstar een expositie van objecten uit de kunstcollectie van het museum. Deze zal de bezoeker meenemen op reis door diverse landen en steden, langs marktjes, mooie straatjes en bijzondere cafétjes, en eindigt in de nacht van een grote stad. Op een goede titel wordt nog gebroed. Deze reis-door-eigen-collectie tentoonstelling duurt tot 28 juni.

Van 28 juni tot en met 2 september is in de **Tuinzaal** een tentoonstelling van de Kunst en Cultuur Academie (KCA). Cursisten van de KCA exposeren dan hun werk onder het thema 'Verandering'.

In het **De Vries-kabinet** een overzicht van de geschiedenis van de 100-jarige muziek en harmonievereniging 'Kunst Na Arbeid' . Deze expositie duurt van 21 april tot en met 24 juni. Voor nog meer culturele activiteiten zie: www.ervaarmaassluis.nl

Vrijwilliger Nel Wilkes, 8 jaar de motor achter de vrienden-excursies

"Ik doe wat ik leuk vind. Betaald of niet"

Het organiseren van de halfjaarlijkse excursies is een heel aparte 'tak van sport'. Daar hebben onder anderen Nico van Dijk en Klaske Kal zich in het verleden mee bezig gehouden. De laatste 8 jaar lag de verantwoordelijkheid voor de excursies bij Nel Wilkes-Post. Als bestuurslid van de VVMM was zij de motor achter de vele succesvolle excursies van de afgelopen periode. Zij stopt na twee termijnen als bestuurslid en draagt het stokje nu over aan Laurens Blom.

Vrijwilligerswerk zit bij Nel Wilkes in de genen. Ze heeft er een paar jaar geleden ook een Koninklijke Onderscheiding voor gekregen. Enthousiast verhaalt ze over 'haar ' vriendenexcursies .

Gewapend met een lange lijst van alle excursies die sinds 2002 zijn georganiseerd door de Vrienden van het museum, steekt Nel Wilkes direct van wal om toe te lichten wat ze de afgelopen 8 jaar als organisator van vriendenexcursies heeft meegem*a*akt:

koffie, onmisbaar tijdens de excursies

"Ik ben begonnen met de Hermitage en het Joods Historisch Museum in Amsterdam. Heel leuk om te doen, maar ik was er ook wel zenuwachtig over. Het is best een puzzel om het allemaal rond te krijgen. Het busvervoer, de koffie met taart vooraf, de rondleidingen en dan iedereen op tijd bij de volgende tentoonstelling hebben. Maar eigenlijk is er nooit iets echt fout gegaan, al die keren ", blikt Nel terug.

Eigengereid

Toen haar indertijd werd gevraagd om deze vrijwilligersklus op te pakken, heeft Nel 'ja' gezegd onder voorwaarde dat er een groepje anderen met haar mee zou doen.

"Ik kan best eigengereid zijn, maar ik vind het ook leuk om te sparren. In m'n eentje wilde ik het beslist niet doen. Het is juist leuk met Lenie van Duijn, Nanny Tuit en Ria Kostense zo'n reisje voor te bereiden. We gaan altijd van tevoren kijken, heel gezellig. Maar soms blijft het een gok, omdat we ver van tevoren ons bezoek

Nel 'aan het werk' tijdens een excursie

moeten vastleggen. En dan zijn bepaalde exposities nog niet te zien".

Formule

De formule voor de excursies is al die jaren hetzelfde gebleven: 's ochtends vertrek met de bus, in het gekozen museum koffiedrinken en dan rondleidingen. Nel: "Die rondleidingen zijn erg belangrijk. Die zorgen voor de meerwaarde. Dus toen bij de excursie naar de Jeroen Bosch tentoonstelling bleek dat er geen rondleidingen mogelijk waren, hebben we vooraf zelf een lezing georganiseerd in Maassluis. Op de dag zelf waren er audio's voor iedereen. Bij het geplande middagprogramma bleek er sprake van een

dubbele boeking, dus moesten we op stel en sprong op zoek naar een alternatief. Dat werd uiteindelijk een rondvaart over de Dieze, ook onder de stad. Lenie van Duijn en ik hebben die rondvaart tijdens ons vooronderzoek in de stromende regen gedaan".

In de loop der tijd zijn er geleidelijk kleine veranderingen ingeslopen. Oorspronkelijk gingen er aan de excursies altijd lezingen vooraf.

Files

"Maar dat bleek op den duur toch te ingewikkeld en bovendien prijzig. We lossen dat nu op met een uitgebreid informatiepakket voor alle deelnemers, ter voorbereiding. De kostprijs daarvan is lager en we brengen het zelf rond. Ook de afstand die je op een dag kunt rijden, wordt kleiner. Er staan nu veel meer files en daar moet je rekening mee houden in je programma. Sommige musea zijn ook moeilijk bereikbaar per bus, bijvoorbeeld het Rembrandthuis in hartje Amsterdam," aldus Nel.

Nel vindt het 'heel gewoon' om vrijwilligerswerk te doen. Ze doet het al jaren, ook toen ze een betaalde baan had. "Ik doe de dingen die ik leuk vind, betaald of niet. Je leert er altijd iets van. Bovendien leer je ook weer nieuwe mensen kennen. Al die contacten vind ik heel waardevol. Het vrijwilligerswerk moet wel bij je passen, anders wordt het niks. De weegschaal tussen verplichting en leuk moet in evenwicht zijn," is haar duidelijke mening.

Ontspannen

Nu haar werk als organisator van excursies afloopt, zit Nel niet thuis duimen te draaien. Ze borrelt nog van de ideeën en plannen.

"Ik bemoei me graag overal mee, dus het komend jaar ga ik even niet mee met de excursies. Want ik wil Laurens niet voor de voeten lopen. Ik heb nog wel wat ideetjes, die zal ik zeker met hem delen. Maar voor nu ben ik blij dat het niet meer allemaal op mijn schouders rust. Je mag best weten dat ik na afloop van een excursie behoorlijk op was. Gewoon ontspannen meereizen met de bus naar een expositie lijkt me op termijn fijn om te doen, dus dat gaat er wel van komen".

Lelia van der Tak

Vrijwilligerswerk

In deze Vriendenbrief zetten we 'speciale vrienden' in het zonnetje. Zij vertellen wat ze doen voor 'ons' museum. Gelukkig hebben we nog veel meer vrienden die van alles voor het museum doen: hand- en spandiensten aan de balie en bij de administratie. Ze helpen bij het inrichten van tentoonstellingen, in het depot, in de keuken. Bedankt allemaal!

'Geluksvogel'

In de vorige Vriendenbrief hebben we aandacht besteed aan de Maassluise schilder Jan Ouwenbroek, die vorig jaar in Museum Maassluis exposeerde. Er werd ook een originele Jan Ouwenbroek verloot. In het najaar is het werk

Nel Wilkes en Mevrouw Kap-Favié

aan de gelukkige winnaar overhandigd. Mevrouw Kap-Favié is erg in haar sas met het kunstwerk, dat zij kreeg van de gulle gever Nel Wilkes.

maquettebouwer Bert Diepstraten

Vrijwilliger met gouden handen

Vrijwilliger Bert Diepstraten is gepensioneerd maquettebouwer. Hij is het voorbeeld van een man die met zijn handen kan maken wat zijn ogen zien. Na de LTS en de avondschool werkte hij in 'de metaal' als modelbouwer, daarna maakte hij voor de afdeling Stadsontwikkeling bij de gemeente Den Haag maquettes, weer later werd hij technisch coördinator in het Historisch Museum in Rotterdam (nu Museum Rotterdam). Na zijn pensionering in 2012 was stilzitten achter de spreekwoordelijke geraniums geen optie. De stap naar Museum Maassluis was voor hem vanzelfsprekend.

Iets terug doen

"Ik heb zoveel jaar ervaring in een museum, dus dan is het logisch, toch. Maar ik vind het ook belangrijk iets terug te doen voor de gemeenschap. Er zijn nu maar twee beroepskrachten in Museum Maassluis: da's erg weinig! Gelukkig zijn er, geloof ik, 50 vrijwilligers. Ik werk ook niet alleen aan het inrichten van exposities: ik doe dat samen met drie anderen. En ik vind het leuk, anders doe ik het niet. Ik ben nu 70 jaar en ik wil dit zo lang mogelijk blijven doen".

Praatprent

De maquette van het Maassluis uit 1614 in de Dijkzaal is Bert's bekendste 'product' : " Het is een praatprent. Toen ik die had gemaakt, vroegen mensen of ik er ook over kon vertellen. Dat bleken ze leuk te vinden. Ik praat er zo anderhalf uur over. Voor kinderen blijken die poephuisjes boven het water steeds weer interessant te zijn. Ze hebben er geen idee van dat dit vroeger zo ging. Leuk om dat aan hen te vertellen".

Op dit moment is Bert bezig met een maquette van de Monstersche Sluis. Hij zegt erover:

"Best een klus, want de vloer van de sluis moet op en neer gaan. Daar moet ik snaarschijven en tandwielen voor maken. Het wordt een model van 1:50, zodat de jeugd goed kan zien hoe zo'n sluis werkt. Ik vind het fijn om kennis over te brengen; dat is zinvol. Ik doe het meeste van het maquettewerk thuis, want daar heb ik een garage met een afzuiger. Maar er gaat ook veel tijd zitten in de voorbereiding. Die maquette van

Bolder voor Friedie. (foto Jan Steehouwer)

Maassluis telt wel 155 verschillende objecten. Ik heb er al met al wel 1.000 uur werk in zitten, waarvan 200 uur voorbereiding".

Peulenschilletje

Bert vertelt over het maken van houten bolder alsof het een peulenschilletje is: "Voor Friedie Kloen heb ik een kleine eikenhouten bolder gemaakt bij haar afscheid.Ik lijm dan gewoon wat eikenhout op elkaar en dan zet ik het op de draaibank om een bolder te maken. Even lakken en klaar. Ik geloof dat Friedie dat wel leuk vond", klinkt het bescheiden.

Lelia van der Tak

Verborgen schat

Het Blazoen van de Mostertbloem

Een van de verborgen schatten van Museum Maassluis is het originele wapenschild (blazoen) van de Maassluise rederijkerskamer. Zulke ‘kamers’, ontstaan in de late middeleeuwen, werden gevormd door burgers en ambachtslieden die zich verenigden in letterkundige broederschappen die 'rederijkerskamers' werden genoemd. Dichten en toneelspel was voor hen geen beroep maar een hobby, die in dienst stond van het algemeen belang. De kamers organiseerden regelmatig literaire wedstrijden, de zogenoemde landjuwelen. Pas laat in de geschiedenis van de rederijkers kreeg ook Maassluis in 1617, nu dus 400 jaar geleden, een dergelijke kamer, ‘De Mostert Bloem’.

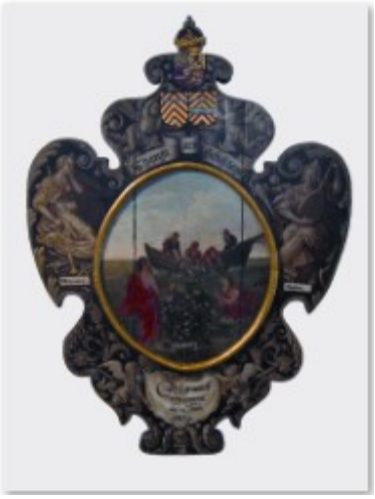

Blazoen

Detail bovenzijde

In de heraldiek is een wapen of blazoen een meestal symbolische voorstelling op een (wapen)schild, en wordt gebruikt als herkenningsteken van personen en organisaties. Het blazoen van de Maassluise rederijkerskamer (Inventaris nummer: 02489) is een beschilderd paneel van hout, 3 cm dik en een maximale lengte van 100 cm en een maximale breedte van 72,5 cm. Het is sinds 1977 in bruikleen van de Govert van Wijnstichting.

Detail van blazoen *Foto’s Jan Steehouwer*

Rederijkers

De rederijkerskamer van Maassluis werd met goedkeuring van schout en schepenen opgericht in 1617 en droeg de naam ‘De Mostert Bloem'. Dat het gezelschap zich niet zo heel veel aantrok van dat reglement blijkt uit aanvaringen met het dorpsbestuur, die herhaaldelijk voorkwamen. De kamer werd bij het vieren van de Vrede van Munster in 1648 ‘*ontuchtigheijt, moet- ende quatwillicheijt*’ verweten, met als gevolg dat ze niet meer tijdens kerkelijke feestdagen mocht optreden, en dat de toneelstukken die opgevoerd werden, eerst moesten worden goedgekeurd.

De gekozen naam van de Maassluis rederijkerskamer refereert mogelijk aan het Bijbelse mosterdzaad, symbool voor de kerk, klein en verborgen in het begin, maar zich uitbreidend in de wereld. Op het blazoen van de rederijkers dat dateert van 1639 is op het schild de overvloedige visvangst afgebeeld, een verwijzing naar Maassluis als vissersplaats, ter

weerszijden ervan prijken de muzen Melpomene (links, muze van het treurspel) en Thalia (rechts, muze van de komedie). Het benedengedeelte toont een doek dat vastgehouden wordt door twee engeltjes en dat als opschrift draagt: ’Vrijgemaect ter Goude, den 14en junius 1639’. Waarschijnlijk is het gebruikt bij een optreden in Gouda waarbij de kamer officieel werd erkend door andere rederijkerskamers. In het bovengedeelte prijken drie wapens: van de stadhouder (gekroond), en van de ambachtsheer van Egmond en van het dorp Maassluis. De wapens van Egmond en Maassluis worden gedragen door twee engelen. Onder de wapens slingert een lint met de zinspreuk van de kamer: ’t Hangt aen Gods zege’. In 1707 werd de rederijkerskamer opgeheven.

Dick van Wassenaar

Succesvolle Taxatiedag

"Charmant, Blokkerkwaliteit, een schilderij gemaakt door een goede amateur’, maar ook ‘dit is bijzonder!" Dat waren een paar van de kwalificaties die klonken tijdens de jaarlijkse taxatiedag in oktober. Bijna 60 mensen lieten die dag hun persoonlijke kunstvoorwerpen

Arne Bonsaksen tijdens de taxatie

beoordelen in Museum Maassluis.
De kwaliteit van de aangeboden voorwerpen was wisselend.
Veel deelnemers gingen met een glimlach de deur uit; anderen vroegen zich af: zal ik het stuk nu wel of niet laten veilen? Niet alleen Maassluizers maar ook mensen uit de wijde omtrek lieten hun sieraden, zilveren bestek, aardewerk en porselein, schilderijen en antieke voorwerpen taxeren door de heer Arne Bonsaksen van Vendu Notarishuis uit Rotterdam. Een aantal voorwerpen werd aan de taxateur overgedragen en zijn in november geveild.

Vier personen meldden zich aan als lid van de Vereniging Vrienden van Museum Maassluis, die deze taxatiedag organiseerde. Al met al een succesvolle en een gezellige dag in Museum Maassluis.

Dit jaar vindt de jaarlijkse taxatiedag plaats op **donderdag 4 oktober.**

Marianne Soors

Sierk Schröder op kaft

'Op de divan' van Sierk Schröder

Sierk Schröder is de kunstenaar die het werk op de kaft van deze editie van de Vriendenbrief heeft geschilderd**.** Zijn werk behoort tot de kerncollectie van Museum Maassluis**.**
Ingesteld op toon onderzocht hij het effect van licht en donker, zoals de oude meesters. Interessant vond hij ‘alla prima’ schilderen: het direct met snelle penseelstreken weergeven van wat het oog waarneemt.

Informatie bestuur

Voorzitter

Victor Knippenberg
tel. 010 591 2700
voorzittervrienden@museummaassluis.nl

Penningmeester en vicevoorzitter

Henk Kal
tel. 010 591 78 40
penningmeestervrienden@museummaassluis.nl

Secretaris

Marianne Soors
tel. 010 591 00 35
secretarisvrienden@museummaassluis.nl

Algemene bestuursleden

Laurens Blom (ledenadministratie)
tel. 010 592 2898
ledenadministratie@museummaassluis.nl

Lelia van der Tak (Vriendenbrief)
tel. 010 592 9152
ljvdtak@gmail.com

Nel Wilkes (excursies en PR)
tel. 010 591 7310
nelwilkes@kabelfoon.nl

Bankrekeningnummer Vrienden van het Museum Maassluis: NL31INGB0003479143

Bankrekeningnummer Vriendenexcursies:

NL54INGB0004060147

Colofon

(Eind) redactie: Lelia van der Tak

Beeldmateriaal: Jan Steehouwer**,** Nel Wilkes, Laurens Blom.

Ontwerp omslag: Vers Ontwerp (Anika Klevering)

Foto omslag: Kees Dijkman

Vriendenbrief

De Vriendenbrief is een uitgave van de Vereniging 'Vrienden van het Museum Maassluis' en verschijnt tweemaal per jaar.

Lidmaatschap

Voor wie op de hoogte wil blijven van de activiteiten van het museum is er de Vereniging 'Vrienden van het Museum Maassluis'. Het lidmaatschap van de Vereniging geeft u de volgende voordelen:

- gratis toegang museum
- gratis rondleidingen
- tweemaal per jaar de Vriendenbrief
- € 3,00 korting op excursies
- uitnodigingen voor exposities en openingen

Contributie Vereniging

Het lidmaatschap van de vereniging bedraagt € 10 per jaar voor particulieren en € 35 per jaar voor bedrijven en instellingen. Een hogere bijdrage is uiteraard altijd welkom.

Aanmelding en opzegging

U kunt zich aanmelden als lid door te bellen of te mailen naar de secretaris van de Vereniging 'Vrienden van het Museum Maassluis' of door invulling van de speciale kaart die u in het Museum kunt vinden. U krijgt dan een welkomstbrief met uw lidmaatschapsnummer en wijze van betaling van de contributie. Het lidmaatschap wordt ieder jaar op 1 januari automatisch verlengd. Opzegging dient schriftelijk of per e-mail en vóór 1 december plaats te vinden, bij de secretaris van de Vereniging 'Vrienden van het Museum Maassluis'.

Openingstijden Museum Maassluis

Dinsdag t/m zondag van 14.00 tot 17.00 uur.

Geopend op Goede Vrijdag, tweede paasdag, 5 mei, Hemelvaartsdag, tweede pinksterdag en tweede kerstdag. Gesloten op nieuwjaarsdag, Koningsdag, eerste paasdag, eerste pinksterdag en eerste kerstdag.

Museum Maassluis, Zuiddijk 16, 3143 AS Maassluis
telefoon 010 591 38 13
www.museummaassluis.nl

Cover: Sierk Schroder, Annet op de divan

\\ MUSEUM MAASSLUIS, ZUIDDIJK 16-18
WWW.MUSEUMMAASSLUIS.NL